

[Justitsministeren]

skal man på Nordisk Råds næste møde netop drøfte spørgsmålet om fælles færdssikkerhedsmæssige bestemmelser, og jeg synes, det er udmærket, hvis noget sådant sker, sådan at man kan opnå denne samstemmighed landene imellem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Af økonomiministeren (Enggaard).
(Fremsat 14/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**

Lovforslaget er en konsekvens af den aftale, der blev lavet i forbindelse med finansloven. Socialdemokratiet står derfor bag forslaget, og vi kan konstatere, at dets helt overvejende konsekvens ligger på folkepensionsområdet – det er dér, der er store beløb, der reguleres efter reguleringspristallet – og vi har jo også for et par dage siden i Folketinget haft lejlighed til at diskutere den tilpasning af lovgivningen om de sociale pensioner, der skal ske i denne anledning, hvor det er vigtigt at minde om, at den dyrtidsportion, der efter de gamle regler under alle omstændigheder skulle komme til den 1. juli, nu er indarbejdet i selve pensionssatserne, når vi vedtager det forslag, der var til diskussion for et par dage siden. Derefter kan man sige, at for pensionisterne er den eneste konsekvens af denne nulstilling, at portionerne fremover bli-

ver større og kommer med tilsvarende større mellemrum. Det er ikke nogen ny problemstilling: Socialdemokratiske regeringer har 3 gange siden begyndelsen af 1970'erne foretaget en nulstilling af pristallet, og alle 3 gange skete det, før man var nået helt så højt op i pristal, som man nu er med det, der var nulstillet i januar 1980. Derfor har vi heller ikke nogen principielle betænkeligheder ved den aftale, der her er lavet.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører i denne sag, hr. Bo Kristensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne gøre følgende bemærkninger:

Forslaget er, som det allerede er nævnt, led i den aftale, som i forbindelse med finansloven for 1988 blev indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet. Når der på finansloven foretages aftalte større reguleringer af indkomsterne, er det naturligt at nulstille reguleringspristallet, som det er sket ved tidligere reguleringer tilbage i 1963, 1971, 1975 og 1980.

Vi kan derfor give lovforslaget vor støtte og en velvillig behandling i udvalget.

Aage Frandsen (SF):

Der er jo ikke længere så mange, der er omfattet af pristalsreguleringer, og det er derfor kun en lille gruppe, det drejer sig om. Under udvalgsarbejdet vil vi derfor se på det spørgsmål, som hr. Lykketoft var inde på, og det, som hr. Lykketoft var sikker på ville være tilfældet, nemlig at der ikke er nogen, der bliver snydt ved det, der her gennemføres.

Skrumsager Skau (V):

Som det allerede er sagt, er det jo kutyme at nulstille pristallet, når det kommer op over de 150. Det sker også ved dette lovforslag, og vi støtter forslaget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører i denne sag, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne blot meddele, at Det Radikale Venstre kan anbefale lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Som tilfældet har været de andre gange, hvor man har ændret reguleringspristallet, mener

[Dohrmann]

Fremskridtspartiet, at det er noget roderi, og at det nemt skaber nogle uklarheder. Det er sværere at sammenligne, når man ændrer det så ofte, som man gør, og derfor vil vi, medmindre der kommer vægtige argumenter, som bedre sandsynliggør, at det er nødvendigt at ændre det nu igen, også denne gang tillade os at stemme imod lovforslaget. Vi mener som sagt, at det giver et rodet billede af hele prisudviklingen.

Glønborg (KRF):

Eftersom det er et naturligt led i brugen af pristallet, at man en gang imellem må nulstille, og der er gået 8 år, siden man gjorde det sidst, og der er fremført så mange gode argumenter for, at vi gør det, skal jeg ikke tilføje debatten andet end at sige, at Kristeligt Folkeparti er med på sagen.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg har hørt nogle af de foregående talere give udtryk for, at der er kutyme for, at man nulstiller dyrtidsreguleringsordningen med jævne mellemrum. Hr. Skrumsager Skau gav udtryk for, at det var kutyme, når pristallet nåede over 150. Jeg er ikke i tvivl om, at disse udtalelser er korrekte, men det viser, at man ingen respekt har for de mennesker, det drejer sig om. For sagen er jo, at det er de 700.000 folkepensionister, vi har i dette land, der kommer til at bære byrden af, at man nulstiller denne reguleringsordning.

Jeg forstår udmærket godt, at Socialdemokratiet går ind for det. Man har indgået en aftale med regeringen i forbindelse med finansloven og må naturligvis stå ved det forhandlingsresultat, der er opnået, men jeg stiller mig uforstående over for, at man fra SF's side ikke har en helt klar modstand mod den nulstilling, der her er lagt op til. Det betyder dybest set, at hver eneste folkepensionist i dette land uden undtagelse vil komme til at betale prisen for nulstillingen.

Da vi i Fælles Kurs over for pensionisterne i vort land har givet udtryk for, at vi vil slås med næb og kløer for at sikre, at deres økonomiske stilling på intet tidspunkt bliver forringet, vil vi stemme imod dette lovforslag.

Økonomiministeren (Enggaard):

Jeg skal takke for den tilslutning, som den helt overvejende del af Folketingets partier har

givet ved denne første behandling, og kun notere, at Fremskridtspartiet og partiet Fælles Kurs har vendt sig imod forslaget.

Det er rigtigt, at der intet usædvanligt er i forbindelse med fremsættelsen af dette forslag; det følger det mønster, som har været tegnet igennem en lang årrække, at nulstille pristallet med passende mellemrum og med den konsekvens, som også hr. Lykketoft redegjorde så rigtigt for, at man dermed opnår, at de enkelte dyrtidsportioner på de regulerede områder bliver større, end de ellers ville være, men at de måske kommer med lidt større mellemrum.

Derfor er forslaget også i hele sin udformning en teknisk fremstilling af det problem, som partierne bag finanslovforliget har været enige om at løse.

Jeg er selvsagt parat til i forbindelse med det udvalgsarbejde, som formentlig forestår, at bidrage med oplysninger og belysning af problemer, der måtte være med hensyn til virkningen af dette forslag, og ser dermed frem til, at vi forhåbentlig forholdsvis hurtigt kan nå frem til en endelig vedtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

Af kirkeministeren (Mette Madsen).
(Fremsat 15/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Nørgaard-Sørensen (S):